

การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

The computer self-efficacy of students enrolled in information technology for life course of Chiang Mai Rajabhat University

สารุ่ง ตันตระกูล^{1*} ประธาน คำจีนะ¹ วาสนา สันติธีรากุล¹ และอรนุช พันโท¹

Sarung Tantragul^{1*}, Prathan Comejina¹, Wasana Santiteerakul¹ and Oranuch Pantho¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ที่มีความแตกต่างตามลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย ชั้นปี และคณะที่สังกัด ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 487 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์เกี่ยวกับการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และด้านอินเทอร์เน็ต นำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One Way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 (S.D.= .658) และการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.64 (S.D. = .705) 2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน 4) นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน และ 5) นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

คำสำคัญ: การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์, เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต

¹ ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่ 50300

¹ Department of Computer Faculty of Science and Technology Chiang Mai Rajabhat University, Chiang Mai Province 50300

*Corresponding author e-mail: tantragul@gmail.com

Abstract

The objective of the research on the computer self-efficacy of students enrolled in Information Technology for Life course of Chiang Mai Rajabhat University is to study and compare the computer self-efficacy which has differences in terms of personal characteristics, such as gender, year of study, GPA, and faculty. The population consisted of 487 students enrolled in Information Technology for Life course in the second semester of the academic year 2013. Data were collected using online questionnaire of the computer self-efficacy measurement. The questionnaire consists of 2 parts: basic computer and Internet. The results of the questionnaire were analyzed for frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and ANOVA. The findings were as follows: 1) the level of the computer self-efficacy on basic computer of the students of Chiang Mai Rajabhat University is high with the average of 3.68 (S.D. = .658), and the level of the computer self-efficacy on Internet is also high with the mean of 3.64 (S.D.= .705) 2) students with different gender had no differences in the computer self-efficacy, 3) students with different GPA had no differences in the computer self-efficacy, 4) students with different year of study had different level of the computer self-efficacy, and 5) students at different faculties had different perceptions of their own computer skills with the statistical significance level of .05.

Keywords: computer self-efficacy, information technology for life

บทนำ

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3 ทักษะการเรียนรู้ คือ 1) ทักษะในการเรียนรู้ และนวัตกรรม 2) ทักษะในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี 3) ทักษะชีวิตและการทำงาน [1] มีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ในสาระหลักไปบูรณาการกับทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีความสุข ซึ่งทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกข้อมูลข่าวสาร คนไทยเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นพลเมืองบนโลกดิจิทัล ต้องใช้และพึ่งพาเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งการเป็นผู้ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การดำเนินชีวิตประจำวันอย่างรู้เท่าทัน รวมถึงการสร้างและพัฒนาทักษะความคิดเชิง สร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมขึ้นมา และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมออนไลน์ (Social Media)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของทักษะในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำงานของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และได้กำหนดให้รายวิชา GSCI1102 รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต เป็นรายวิชาหนึ่งในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จากการที่ผู้เรียนในรายวิชาข้างต้นมาจากหลากหลายคณะวิชาที่สังกัด จึงมีพื้นฐานทางการใช้ทางคอมพิวเตอร์ ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน หากผู้สอนทราบถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ก็จะสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเอง คือ การคาดคะเนตนเองของบุคคลจากสิ่งที่ตนเองได้รับรู้และสรุปออกมาจากการกระทำซ้ำ ๆ โดยใช้ความคิดของตนเองอ้างอิงซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของบุคคลในโครงสร้างด้านจิตวิทยา การรับรู้ความสามารถของตนเองคือ ความเชื่อในการแสดงบทบาทในภาวะฉุกเฉิน

โดยอาศัยแรงจูงใจในตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบุคคลนั้นมีแรงจูงใจให้รู้สึกว่าจะแน่ใจว่าจะทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ แม้ว่าจะงานนั้นบุคคลนั้นจะไม่เคยทำมาก่อน [2]

จากแนวคิดข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจในการศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งการศึกษการรับรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ดังกล่าวจะเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้ผู้สอนเข้าใจลักษณะของนักศึกษา นำไปสู่การพัฒนา เสริมสร้างและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

สมมุติฐานการวิจัย

ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนามีขั้นตอนการทำงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 1,399 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากคณะครุศาสตร์ จำนวน 113 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 40 คน คณะวิทยาการจัดการจำนวน 94 คน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 240 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) รวมเป็นจำนวน 487 คน
2. เครื่องมือการวิจัย สำหรับเครื่องมือการทำการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม ที่แบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่
 - 2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย ชั้นปี และคณะที่สังกัด โดยให้นักศึกษาเลือกตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของตนเอง
 - 2.2 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ทำการดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Torzadeh et al. [2] Rex Karsten et al. [3] และแบบสอบถามของ เสรี ชัดแจ้ง [4] ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับความมั่นใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยในงานวิจัยนี้ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ด้านคือ 1) ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน เป็นความสามารถของนักศึกษาที่ใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานได้แก่ สามารถจัดเก็บไฟล์หรือข้อมูลลงในอุปกรณ์สำรองข้อมูล สามารถติดตั้งโปรแกรมต่าง ๆ ลงในคอมพิวเตอร์ สามารถเรียกใช้งานโปรแกรมที่ต้องการ สามารถออกจาก

โปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ได้เมื่อเลิกใช้งาน สามารถใช้เครื่องพิมพ์งาน สามารถใช้คำสั่งค้นหาและแทนที่ข้อความ สามารถเรียกคืนไฟล์ที่ถูกลบกลับคืนมา และเข้าใจหลักการทำงานด้าน Input Process Output ได้ ซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 14 ข้อ 2) ด้านอินเทอร์เน็ต เป็นความสามารถของนักศึกษาที่สามารถเข้าใจความหมายที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต สามารถบอกความสำคัญของชื่อโดเมน สามารถเปิดอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ สามารถแนบไฟล์เอกสารหรือจัดการกับเอกสารที่แนบมากับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ สามารถดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ต สามารถสนทนาผ่านเครือข่าย และสามารถพิมพ์ข้อมูลจากเว็บไซต์ผ่านทางเครื่องพิมพ์ได้ มีจำนวนทั้งสิ้น 11 ข้อ รวมข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์มีทั้งสิ้น 25 ข้อ ซึ่งได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.943

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเตรียมแบบสอบถามผ่านทางระบบออนไลน์และขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิตในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ จะเป็นสถิติพื้นฐานนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนั้นจะใช้ Independent t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของเพศกับความสามารถในการรับรู้ตนเองด้านคอมพิวเตอร์ และใช้ One-Way ANOVA สำหรับทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการรับรู้ตนเองด้านคอมพิวเตอร์จำแนกตามชั้นปี เกรดเฉลี่ย และคณะที่สังกัด สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งระดับของการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับมากที่สุด

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติพื้นฐาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลที่ศึกษาได้แก่ เพศ เกรดเฉลี่ย ชั้นปี และคณะที่สังกัด แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	223	45.79
หญิง	264	54.21
รวม	487	100
เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.00	29	5.95
2.00 – 2.49	120	24.64
2.50 – 2.99	159	32.65
3.00 – 3.49	131	26.90
3.50 – 4.00	48	9.86
รวม	487	100
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	154	31.62
ชั้นปีที่ 2	148	30.39
ชั้นปีที่ 3	114	23.41
ชั้นปีที่ 4	71	14.58
รวม	487	100
คณะที่สังกัด		
ครุศาสตร์	113	23.20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	40	8.22
วิทยาการจัดการ	94	19.30
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	240	49.28
รวม	487	100

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 487 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 54.21 เพศชาย จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 45.79 เกรดเฉลี่ย ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.50 – 2.99 มีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65 รองลงมาเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.49 มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 154 คิดเป็นร้อยละ 31.62 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 148 คิดเป็นร้อยละ 30.39 และส่วนใหญ่สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 49.28 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์ จำนวน 113 คิดเป็นร้อยละ 23.20

2. ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน			
1. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถจัดเก็บไฟล์หรือข้อมูลลงฮาร์ดิสก์หรืออุปกรณ์สำรองข้อมูลได้ (เช่น DVD, Handy Drive) ได้	4.01	.888	มาก
2. ฉันรู้สึกมั่นใจในการติดตั้งโปรแกรมต่าง ๆ ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์	3.61	.936	มาก
3. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถเรียกใช้งานโปรแกรมที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง	3.82	.876	มาก
4. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถออกจากโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ได้เมื่อเลิกใช้งาน	4.00	.897	มาก
5. ฉันรู้สึกมั่นใจໃႇใช้เครื่องพิมพ์ (Printer) เพื่อสั่งพิมพ์งาน	4.03	.822	มาก
6. ฉันรู้สึกมั่นใจในการใช้คำสั่งค้นหาและแทนที่ข้อความได้	3.77	.860	มาก
7. ฉันรู้สึกมั่นใจในการใช้คู่มือการใช้งานคอมพิวเตอร์ได้เมื่อต้องการความช่วยเหลือ	3.56	.853	มาก
8. ฉันรู้สึกมั่นใจในการเรียกไฟล์ข้อมูลขึ้นมาแสดงบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้	3.85	.872	มาก
9. ฉันรู้สึกมั่นใจในการจัดระเบียบและจัดการไฟล์ได้	3.81	.849	มาก
10. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตัวเลขหรือสถิติเบื้องต้นได้	3.36	.905	ปานกลาง
11. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถเรียกคือไฟล์ที่ลบทิ้งไปแล้วกลับคืนมาได้	3.36	1.005	ปานกลาง
12. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าเข้าใจคำหรือความหมายที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ได้	3.36	.891	ปานกลาง
13. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าเข้าใจคำหรือความหมายที่เกี่ยวข้องกับฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ได้	3.35	.892	ปานกลาง
14. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงานของ 3 ขั้นตอนของคอมพิวเตอร์ ได้แก่ Input, Processing, Output	3.57	.886	มาก
15. ภาพรวมด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน	3.68	.658	มาก

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ด้านอินเทอร์เน็ต			
1. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถอธิบายคำหรือเข้าใจความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตได้	3.46	.795	ปานกลาง
2. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถอธิบายความหมายและบอกความสำคัญของชื่อโดเมนได้	3.19	.840	ปานกลาง
3. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถเปิดอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้	3.72	.910	มาก
4. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถแนบไฟล์เอกสาร (Attach File) และจัดการกับเอกสารที่แนบทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้	3.56	.949	มาก
5. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถดาวน์โหลด (Download) โปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ที่ต้องการจากระบบอินเทอร์เน็ตได้	3.79	.936	มาก
6. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถอัปโหลด (Upload) โปรแกรมหรือเอกสารเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้	3.72	.934	มาก
7. ฉันรู้สึกมั่นใจในการใช้เครื่องมือสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต (เช่น Google, Yahoo)	4.10	.886	มาก
8. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถใช้โปรแกรมติดต่อสื่อสารสนทนากับคนอื่นในระบบเครือข่ายได้ (เช่น Skype, Chat Room, web board)	3.85	.962	มาก
9. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถคัดลอกข้อมูลจากเว็บไซต์ที่ปิดกั้นข้อมูลและวางลงบน Word ได้	3.69	.963	มาก
10. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถสร้างเว็บไซต์หรือบล็อกเกอร์ (Blogger) ซึ่งประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ และการเชื่อมโยง (Link) ไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ ได้	3.37	.955	ปานกลาง
11. ฉันรู้สึกมั่นใจว่าสามารถพิมพ์ข้อมูลจากเว็บไซต์ผ่านทางเครื่องพิมพ์ได้	3.59	.938	มาก
12. ภาพรวมด้านอินเทอร์เน็ต	3.64	.705	มาก

จากตารางที่ 2 วิเคราะห์การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน พบว่า นักศึกษามีความรู้สึกมั่นใจในการเครื่องพิมพ์เพื่อส่งพิมพ์งานมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D.= .822) รองลงมาเป็น นักศึกษามีความรู้สึกมั่นใจว่าสามารถจัดเก็บไฟล์หรือข้อมูลลงฮาร์ดดิสก์หรืออุปกรณ์สำรองข้อมูลได้ ค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D.=.888) นักศึกษามีความรู้สึกมั่นใจว่าสามารถออกจากโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ได้เมื่อเลิกใช้งาน ค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = .897) และภาพรวมด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 (S.D. = .658) สำหรับด้าน

อินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษามีความรู้สึกมั่นใจในการใช้เครื่องมือสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.10 (S.D. = .886) รองลงมาคือนักศึกษามีความรู้สึกมั่นใจว่าสามารถใช้โปรแกรมติดต่อสื่อสารสนทนากับคนอื่นในระบบเครือข่ายได้ ค่าเฉลี่ย 3.85 (S.D. = .962) นักศึกษารู้สึกมั่นใจว่าสามารถดาวน์โหลดโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์ที่ต้องการจากระบบอินเทอร์เน็ตได้ ค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D. = .936) และภาพรวมด้านอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.64 (S.D. = .705)

3. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	เพศ	S.D.	t	p
ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน	ชาย	.658	6.511*	0.000
	หญิง	.607		
ด้านอินเทอร์เน็ต	ชาย	.683	5.029	0.000
	หญิง	.693		
ภาพรวมด้านคอมพิวเตอร์	ชาย	.632	6.144	0.000
	หญิง	.607		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ด้วยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test พบว่านักศึกษาคือตอบแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานมีความแตกต่างกัน แต่สำหรับด้านอินเทอร์เน็ตมีการรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน และในภาพรวมมีการรับรู้ความสามารถตนเองไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2.480	4	.620	1.438	.220
	ภายในกลุ่ม	207.782	482	.431		
	รวม	210.263	486			
ด้านอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	2.864	4	.716	1.444	.218
	ภายในกลุ่ม	238.966	482	.496		
	รวม	241.830	486			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.571	4	.643	1.570	.181
	ภายในกลุ่ม	197.308	482	.409		
	รวม	199.878	486			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเกรดเฉลี่ยกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วย One Way ANOVA พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และด้านอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน และภาพรวมของการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามชั้นปี โดยใช้สถิติ One Way ANOVA

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	18.556	3	6.185	15.584*	.000
	ภายในกลุ่ม	191.707	483	.397		
	รวม	210.263	486			
ด้านอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	18.573	3	6.191	13.394*	.000
	ภายในกลุ่ม	223.257	483	.462		
	รวม	241.830	486			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	18.193	3	6.064	16.122*	.000
	ภายในกลุ่ม	181.685	483	.376		
	รวม	199.878	486			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามชั้นปี ในด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน พบว่า มี Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่านักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับในด้านอินเทอร์เน็ต พบว่ามี Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่านักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และโดยภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเพื่อให้ทราบว่ามีชั้นปีใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามคณะที่สังกัด โดยใช้สถิติ One Way ANOVA

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	27.237	3	9.079	23.959*	.000
	ภายในกลุ่ม	183.026	483	.379		
	รวม	210.263	486			
ด้านอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	23.599	3	7.866	17.410*	.000
	ภายในกลุ่ม	218.231	483	.452		
	รวม	241.830	486			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	25.181	3	8.394	23.206*	.000
	ภายในกลุ่ม	174.698	483	.362		
	รวม	199.878	486			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำแนกตามคณะที่สังกัด ในด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน พบว่า มี Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่านักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับในด้านอินเทอร์เน็ต พบว่ามี Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่านักศึกษาที่สังกัดคณะต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และโดยภาพรวมนักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ที่ต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเพื่อให้ทราบว่าคุณสมบัติที่สังกัดคุณใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังตารางที่ 8

หลังจากการทดสอบด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว พบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีและคณะที่สังกัด ที่ต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ผลปรากฏดังตารางที่ 7-8

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{x}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.40	3.67	3.85	3.88
ชั้นปีที่ 1	3.40	-	-.27724*	-.45307*	-.48170*
ชั้นปีที่ 2	3.67		-	-.17583	-.20446
ชั้นปีที่ 3	3.85			-	-.02863
ชั้นปีที่ 4	3.88				-

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนด้วยวิธีเชฟเฟ ผลปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาจำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด	$\bar{x}$	(1)	(2)	(3)	(4)
		3.67	3.22	3.34	3.85
ครุศาสตร์ (1)	3.67	–	.45050*	.33120*	-.16954
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (2)	3.22		–	-.11929	-.62004*
วิทยาการจัดการ (3)	3.34			–	-.50074*
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (4)	3.85				–

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเชิงซ้อนด้วยวิธีเชฟเฟ ผลปรากฏว่านักศึกษาสังกัดคณะครุศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักศึกษาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักศึกษาสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนักศึกษาสังกัดคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักศึกษาสังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่นักศึกษาสังกัดคณะครุศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิจารณ์และสรุปผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 487 คน จำแนกตามเพศเป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 264 คน (54.2%) นักศึกษาเพศชาย จำนวน 223 คน (45.8%) จำแนกตามชั้นปีจะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 154 คน (31.6%) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 148 คน (30.4%) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 114 คน (23.4%) และชั้นปีที่ 4 จำนวน 71 คน (14.6%) จำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50–2.99 จำนวน 159 คน (32.6%) เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00–3.49 จำนวน 131 คน (26.9%) เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00–2.49 จำนวน 120 คน (24.6%) เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จำนวน 48 คน (9.9%) และเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน 29 คน (6.0%) และเมื่อจำแนกตามคณะที่นักศึกษาสังกัด พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 240 คน (49.3%) คณะครุศาสตร์ จำนวน 113 คน (23.2%) คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 94 คน (19.3%) และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 40 คน (8.2%)

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 (S.D. = .658) และด้านอินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.64 (S.D. = .705)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และด้านอินเทอร์เน็ต โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเรียนในระดับอุดมศึกษานักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงจะต้องใช้คอมพิวเตอร์เพื่อบันทึกข้อมูล พิมพ์งาน รวมถึงการสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต การสนทนากับคนอื่นในระบบเครือข่าย และการดาวน์โหลดโปรแกรมหรือซอฟต์แวร์จากระบบอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา อิงอาจ [5] ที่พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ วันเพ็ญ วิโรจน์ เจริญวงศ์ และคณะ [6] พบว่าเพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถทางด้านอินเทอร์เน็ต สำหรับผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาหลายคณะ ซึ่งมีศาสตร์ในการเรียนที่ต่างกัน แตกต่างกันไป นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยที่สูงอาจจะได้เรียนในสาขาที่ตนเองถนัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ขุนฤทธิ์ [7] ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี โดยภาพรวม นักศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละชั้นปีพบว่า ค่าเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์มีแนวโน้มสูงขึ้นตามชั้นปีการศึกษาที่สูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาได้มีการศึกษาค้นคว้างานต่าง ๆ โดยใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมากขึ้น และผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา จำแนกตามคณะที่สังกัด โดยภาพรวมนักศึกษาที่สังกัดต่างคณะ มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่เรียนต่างคณะมีพื้นฐานความรู้ความสามารถและความถนัดที่แตกต่างกัน อาจทำให้นักศึกษามีความสนใจด้านคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันไป ซึ่งเมื่อดูจากค่าเฉลี่ยพบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์สูงกว่าคณะอื่น ๆ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของนักศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์ ที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่ต่างกัน ซึ่งจะประโยชน์กับผู้สอนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะนำไปปรับแผนการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ในภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ ที่ให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาที่สอนทำแบบสอบถามออนไลน์ในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. พิมพ์ครั้งที่ 1. มูลนิธิสยามกัมมาจล กรุงเทพฯ : ส. เจริญการพิมพ์.
2. Torkzadeh G, Koufteros X, and Pfughoeft K. (2003). Confirmatory analysis of computer self-efficacy. Structural Equation Modeling, 2003(Vol.10 No.2), 263–275.
3. Rex Karsten, Roberta M. Roth. (1998). Computer Self-Efficacy: A Practical Indicator of Student Computer Competency in Introductory IS Course. Informing Science, 1998(Vol.10 No.2), 61–67.
4. เสรี ชัดแจ้ง, คอยจิตต์ นครราช. (2549). การรับรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ของนิสิตนักศึกษาสามสาม สาขาวิชา. วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา, 2549(ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มีนาคม), 165–178.
5. อภิญา อิงอาจ, ชลธร อริยปิตินันท์. (2553). การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนและ ความสามารถในการพัฒนาของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. 2553(ปีที่ 9 ฉบับที่ 1), 30–43.
6. วันเพ็ญ วิโรจน์เจริญวงศ์, มณฑิรา รัตนศิริวงศ์วุฒิและมนต์ชัย เทียนทอง. (2557). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจการรับรู้ความสามารถของตนเองทางด้านคอมพิวเตอร์. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร ฉบับพิเศษ การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5, (82–93), 15–16 กรกฎาคม 2556 ณ ศูนย์ประชุม บางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์เซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ
7. เบญจวรรณ ชุนฤทธิ์. (2559). การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ ธุรกิจมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 7, (1055–1064), 23 มิถุนายน 2559 มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ สงขลา